

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Crisis Theologica

Cárdenas, Juan de

Sevilla, 1687

Cap. I. Variæ opiniones referuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75689](#)

natur in hoc decreto, consistit in eo, quod remuneratio vita æte næ, non apprehendatur communiter à Fidelibus tamquam supernaturalis, aut apprehendatur ut naturalis; non enim tenentur id distinguere, cum extra scholas iij termini *naturalis*, & *supernaturalis*, sint parum noti; vt constat ex P. Pedro Hurtado defensore eius sententiæ. Vnde potest dici remunerationem æternam, de qua loquitur Paulus, esse supernaturalis specificative, non vero reduplicative, quatenus ut talis formaliter non cognoscitur, aut apprehenditur à Fidelibus communiter. Ex quo patet ad rationem dubitandi.

52. De sexta opinione inquiritur, an ea invratur censura huius decreti? nempe Fidem explicitam Dei ut remuneratoris ex hoc ordine providentiae, & lege Dei, & non ex natura rei, esse medium necessarium ad salutem. Et dicendum est, eam non subiici huic censuræ, neque ex illa inferri aliquid, quod adversetur predictæ opinioni. Nam bene componuntur hæc duo, & quod sit medium necessarium ad salutem, quod exprimitur in decreto; & quod id proveniat ex ordinatione Divinæ providentiae.

53. Quamvis mihi probabilius sit, id provenire non solum ex ordinatione divinæ providentiae supernaturalis, sed etiam ex convenientia, & proportione ipsorum actuum supernaturalium; quatenus Deus in sua ordinatione, & lege attendit ad proportionem ipsam actuum supernaturalium.

DISERTATIO XVI.

An Fides late sumpta, extestimonio creaturarum, aut ex alio motivo naturali, sufficit ad iustificationem?

CAPVT I.

Variæ opiniones referuntur.

SVMMARIVM.

Refertur opinio damnata. n. 1.

Opinio, quæ docet, posse aliquem iustificari cum sola cognitione naturali Dei habita ex creaturis. num. 2.

Opinio idem affirmans de cognitione naturali, tamen habita ex gratia Christi. num. 3.

Opinio docens, ad iustificationem sufficientem cognitionem supernaturalem Dei habitam ex creaturis. n. 4.

Due alia quæstiones ortæ ex tertia opinione. n. 5.

Quarta opinio docens, seclusa lege Dei, Fidem latam disponere ad iustificationem. 6.

Quinta opinio docens, infideles posse habere actus supernaturales, quibus merantur. Fidem desongruo. num. 7.

I. **C**um sine Fidei impossibile sit placere Deo, & iustificari, inquiritur in præsenti, an nomine eius Fidei possit intelligi cognition, quæ non innitatut immediate in authoritate Dei revelantis, sed in testimonio creaturarum, iuxta id Psal.

Psal. 18. Celi enarrant gloriam Dei, aut alio simili motivo naturali, quæ cognitio, quia non vere, & proprie Fides, dicatur Fides late sumpta. Pro cuius certa, & authenticâ de cione, damnat Pontifex hanc pro positionem, quæ est vigesima tertia ex damnatiis: *Fides late dicta ex testimonio creaturarum, similique motivo ad iustificationem sufficit.* Oportet ergo discutere, quænam opinio nes ex referendis, iuinxantur censura præsentis decreti.

Vega.

2. Prima opinio est, quam docuit Vega lib. 6. in Trident. cap. 20. & 21. scilicet eum, qui invincibili ter ingoraret veritates Evangelicas, posse consequi iustificationem, & salutem sine Fide, & cum, sola cognitione naturali Dei, habita ex creaturis.

Sotus

3. Secunda opinio fuit Sotii, con cedens hoc ipsum, quod Vega, cum eo tamen discrimine, quod ea naturalis cognitio habita ex creaturis es set ex gratia Christi. Ita lib. 2. de natura, & gratia cap. 11., & hoc modo videtur adstrui ea cognitio supernaturalis quoad modum. Eam tamen opinionem retractavit Sotus in codem loco in posteriori editio ne, & in 4. dist. 1. quæst. 2. art. 3.

Lumb.
Filger.
Ripal.

4. Tertia opinio est, quam Lumbier, & Filguera attribuunt P. Joanni Martinez de Ripalda, nempe sufficere ad iustificationem, cognitionem supernaturalem Dei habita m ex testimonio creaturarum, aut ex alio motivo distincto ab authoritate Dei revelantis: quam cognitio nem vocat Fidem latam. sed revera id non docuit assertive iste Author; sed ubi proposuit fundamenta eius opinionis disp. 1. seft. 13. num. 204. [Afferro quarto. Nihilominus absolute decerno. Fidem strictam ad salutem esse necessariam. Quoniam neutra sententia neque affirmans,

neque negans (*id dixit ante hoc de cretum Inocenij XI.*) evidentibus argumentis convincitur. In rebus autem probabilibus, & dubijs, quæ magni momenti sunt, qualis est res presenti disp. suscep ta, tutioris partis iudicium eligendum est, etiam si op positum proprio dictaminis probabilius appareat. At iudicium partis affirmantis necessitatem Fidei strictæ ad iustificationem, tutius est, quia contotius communis Theologorum sententia, cui in rebus huiusmodi prudentis est iudicium submittere.] Et num. 212. & sequentibus multa proponit in eamdem sentiam, & inter alia num. 214. ait: Quamvis plura, & nova, & ab aliis non expensa testimonia Sacrarum litterarum, Conciliorum, & Patrum, Theologicaque argumenta occurrerint; ea omnia deseruimus; & pro obsequio, & reverentia communis Theologorum sententia, non solum suffragium contrariae cohibuimus, sed oppositum pro communi sententia tulimus, fidentes magis alie no, quam nostro dictaminis.]

5. Ex qua opinione duæ aliae quæstiones resultant. Prima est, an seclusa lege Dei, attenta solum na tura actuum supernaturalium, Fides lata supernaturalis sufficiat ad iustificationem? Secunda, an infideles antequam convertantur ad Fidem, possint habere actus virtutum super naturalium, scilicet absque Fide?

6. Igitur quarta opinio est, *Ripal.* quam videtur sequi P. Ripalda, dum num. 213. ait, de Fide lata disponente ad iustificationem, solum lo qui ex natura rei, & seclusa lege Dei, & hoc modo assicerere posse dari in infidelibus actus supernaturales, antequam perveniant ad Fidem in præsenti etiam ordine providentia; quamvis ex lege Dei id sit impossibile.

Quin-

7. Quinta opinio est eiusdem, quam etiam sub examine, & correctione Theologorum proponit, asserta que, Deum infidelibus imittere illustrationes supernaturales, quibus possunt elicere actus supernaturales; atque adeo Fidei actus non est simpli citer necessarius ad actus supernaturales infidelium: & per quos actus supernaturales liberos merentur de congruo consequitionem Fidei.

CAPUT II.

Quæ opiniones manent damnatae vi huius decreti.

SUMMARIUM.

Subiacet damnationi qualibet opinio docens, non requiri ad iustificationem Fidem fundatam in Authoritate Dei. num. 8.

Est sententia omnium Theologorum. num. 9.

Probatur ex sacra Scriptura. n. 10.

Item ex Concilijs Tridentino, & alijs. num. 11,

Item ex Sanctis Patribus. num. 12. & 13.

Quædam responso refutatur. n. 14.

8. **D**icendum omnino est, tres priores opiniones relatas subiacere damnationi huius decreti. Patet. Hoc enim decreto damnatur qualibet opinio, quæ docuerit, non esse necessariam ad iustificationem, Fidem fundatam in Authoritate Dei revelantis, sed sufficere Fidem late sumptam, scilicet quæ ex testimonio creaturarum, aut alio simili motivo habeatur: sed haec tres opiniones affirmant sufficere cognitionem ex testimonio creaturarum ad iustificationem; ut singulas recolenti patet: ergo haec tres opiniones dam-

natae manent vi huius decreti.

9. Ideo autem iure merito damnantur, quia communis, & certa sententia Theologorum est, Fidem, quæ proprie, & stricte Fides est, scilicet fundata in Authoritate Dei revelantis, esse adulto omnino necessariam ad iustificationem. Hanc dicit. P.

Suarez disp. 12. de Fide sect. 2. num. 5. ita esse certam. *Vt nullus, omnino in illo tempore, loco, vel occasione sine illo (actu Fidei) iustificari potuerit: itaque ab hac regulâ nulla admittenda est exceptio.* Hanc assertio nem in egradu certam esse censco, ut absque errore in Fide negari nequeat.

Hæc Doctor eximus, refertque pro ea S. Thomam varijs in locis, &

alios plurimos Doctores, & late probat ex scriptura, Concilijs, & Patribus; & argumentis Theologicis.

10. Quam iure merito hæc censura lata sit, probatur primo ex varijs scripturæ locis. Ad Hæbr. 11.

Sine Fide impossibile est placere Deo. Vbi Apostolus probat Henoch habuisse Fidem; quia placuit Deo, & sine Fide impossibile est placere Deo. Et ad Rom 3. *Quem proposuit propitiationem per Fidem in sanguine ipsius.* Id est, Christi. Additque P.

Suarez: *Ex quo colligimus, tam necessariam esse unicuique Fidem, quam est necessaria redemptio Christi.*

11. Probatur secundo ex Concilio Tridentino sess. 6. cap. 7. ubi ait:

Sacramentum Fidei, sine qua nulle unquam contingit iustificatio. & cap. 8. Per Fidem ideo iustificari dicamus, quia Fides est humana salutis initium, fundamentum, & radix omnis iustificationis: sine qua impossibile est placere Deo, & ad Filiorum eius consortium pervenire. Idem constat ex

Concilio Milevitano can. 4. & Arau-

sicano can. 5. apud P. Valencia 2.2. cta.

disp. 1. quæsl. 2. punct. 1.

12. Probatur tertio ex SS. Pa-

B b b tribus,